

ter yderligere møder i juni, og at det er – citat – godt, at møder kan finde sted i denne ansættende situation. Citat slut.

Præsident Hu udtalte inden mødet, at han håbede på et positivt resultat, hvilket forhåbentlig indvarsler en mere forsonende linje i forhold til Dalai Lama. Desværre fortsætter dele af den kinesiske presse dog den skarpe retorik mod Dalai Lama.

Men dialogen må også føre til reelle forhandlinger om en politisk løsning på Tibetspørgsmålet, som sikrer tibetanernes menneskerettigheder, kultur og religion. Og i den nuværende situation er det jo under alle omstændigheder positivt at få samlet parterne ved mødebordet.

Danmark lagde også stor vægt på, at kommissionsformand Barroso tog situationen i Tibet op under sit besøg i Kina den 24.-26. april, hvor Kina jo så samtidig annoncerede genoptagelsen af dialogen.

Vi presser fortsat på, for at Kina åbner Tibet for pressen og alle andre. Det burde også være i Kinas interesse, at der kommer objektive vurderinger af urolighederne for dagen, så meget desto mere, som Kina jo selv mener, at det var kineserne, der var udsat for vold; så skulle der jo ikke være nogen bekymringer ved at lade en undersøgelse finde sted.

Kl. 10:50

Efter pres fra EU's og andre landes side gennemførte EU-formandskabet sammen med andre lande et feltbesøg i Tibet den 28.-29. marts. Der var tale om et kontrolleret besøg fra kinesisk side, men det gav EU muligheden for vedvarende at stille vores spørgsmål til de kinesiske myndigheder i området og give vores budskaber i forbindelse med situationen.

Vi har foreslået, at der kommer uafhængige vurderinger af urolighederne i Tibet, og jeg nævnte over for FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, under mit møde med ham i New York tirsdag den 13. maj, at vi gerne så, at FN's højkommissær for menneskerettigheder, Louise Arbour, fik adgang til et besøg i Tibet for at undersøge situationen nærmere, selv om vi godt vidste, at Kina havde sagt nej til dette allerede den 10. april – men det kunne jo gentages.

Et andet initiativ, vi diskuterer med vores EU-kolleger, er også et EU-trojka-besøg i Tibet, men det kræver forståeligt nok, at Kina spiller med og giver en rimelig uhindret adgang. Vi følger og vurderer altså hele tiden udviklingen sammen med vores EU-kolleger.

Vi har i EU opfordret til dialog. Vi kan konstatere, at dialogen *er* i gang, Dalai Lama bekræfter, at dialogen *er* i gang, og så forventer jeg da også på den baggrund, at sagen drøftes igen i juni i EU, efter at vi den 29. marts havde givet appellen, hvor vi vurderer virkningen af appellen på vores møde i juni.

I forhold til OL og den generelle menneskerettighedssituation kan følgende påpeges: Grundlæggende har vi – Danmark – valgt at engagere os med Kina, og Kina har igennem de sidste 30 år valgt at engagere sig med omverdenen. Det er usandsynligt, som verden ser ud i dag, at der kan komme noget godt ud af, at Danmark eller EU skulle forsøge at isolere Kina. Kina hverken kan eller skal isoleres. Derfor er det kun gennem kritisk dialog og konkret samarbejde, også igennem EU, at vi kan bidrage til, at Kina øger indsatsen for menneskerettigheder og demokrati, og trods alvorlige tilbageslag er der trods alt tale om betydelige generelle fremskridt gennem de sidste 10-15 år.

Kina er i dag ikke Maos etmandsstyre, Kina er ikke kulturrevolutionen, Kina er heller ikke Kina fra 1989. Der er sket en række fremskridt. Millioner, formentlig 300 millioner af kinesere, er løftet ud af fattigdommen det sidste årti. Kinesere studerer i udlandet, kinesere rejser i hele verden og ser andre måder at organisere samfundet på, Kina handler med alle lande, og Danmark handler med Kina. Der sker fremskridt inden for strafferetsområdet, og for borgernes sociale og økonomiske rettigheder sker der fremskridt, senest med vedtagelse af en lov om privat ejendomsret i marts 2007 og af en lov om arbejdskontrakter, der har til formål at sikre bedre forhold for arbejdstagere, i juni 2007.

Dette må vi anerkende. Og det bliver da også anerkendt af f.eks. den stærkt samfundskritiske forfatter, Yu Hua, der den 8. maj i år sagde til det franske magasin *Nouvel Observateur*, og jeg citerer igen: Kina er på vejen, der fører til demokratiet. Citat slut.

Det er jo godt, men det er ikke godt nok endnu. Derfor er det regeringens politik konsekvent at tage menneskerettighedsspørgsmålet op i de generelle politiske drøftelser med Kina. Jeg rejser således altid spørgsmål om menneskerettigheder i mine samtaler med kinesiske kolleger, men vi må være klar over, at der er tale om en langsigtet påvirkningsproces.

Det er imidlertid dette vedvarende pres, der støttes af de kinesiske menneskerettighedsforkæmpere. F.eks. sagde Teng Biao og Xu Zhiyong